

KÜLDETÉS

2017. április

▪ A Kárpátaljai Református Egyház lapja ▪ XXV. évf. 4. szám

„Uram, taníts hinni Benned, várni új csodára, tedd életem hűségessé, s legyen szavam hála!
Haláloznak harmadnapján zendülnek a fények, haláloznak harmadnapján én is áldlak téged.” (MRÉ 230/3)

500
reformáció

A tartalomból

Főiskolások jótékonyági akciója

A beregszászi főiskolások jótékonyági akciót szerveztek, melynek bevételével az Élim Fogytékkal Élők Napközi Otthonát szeretnék támogatni. Az elkészült alkotásokat személyesen és internetes liciten lehet megvásárolni.

(Részletek a 4. oldalon)

Nőszövetségi csendesnap

Március 18-án szerveztek nőszövetségi csendesnapot Szőlősgyulán. Az alkalomra mintegy négyszázan érkeztek Kárpátalja számos gyülekezetéből. Az előadások sorában a Reformáció 500. emlékévére is nagy hangsúlyt fektettek.

(Részletek a 10. oldalon)

Játszótér a templom mellett

Ráton a templom mellett egy anyaországi vállalkozónak, áldozatkész presbiternek a felajánlása révén játszótér létesült. Ezzel is támogatva a Reformáció Gyermekprogramot, hisz a gyermekek jelentik a jövőt, a megmaradást.

(Részletek a 10. oldalon)

Szavalóverseny – Reformáció 500

A Tőkés László Alapítvány a Reformáció 500. évfordulója alkalmából szavalóversenyt hirdetett a Kárpát-medencei magyar diákok számára. A kárpátaljai elődöntőre március 24-én került sor Nagydobronyban.

(Részletek a 11. oldalon)

Rozsnyói Meseszínház Kárpátalján

Az 1997-ben alakult Meseszínház jótékonyági turnékat is szervez, melynek helyszínül ezúttal Kárpátalját választották. A felvidéki társulat vidékünk magyarlakta és szórványvidékein élő gyermekeihez vitte el az előadást.

(Részletek a 12. oldalon)

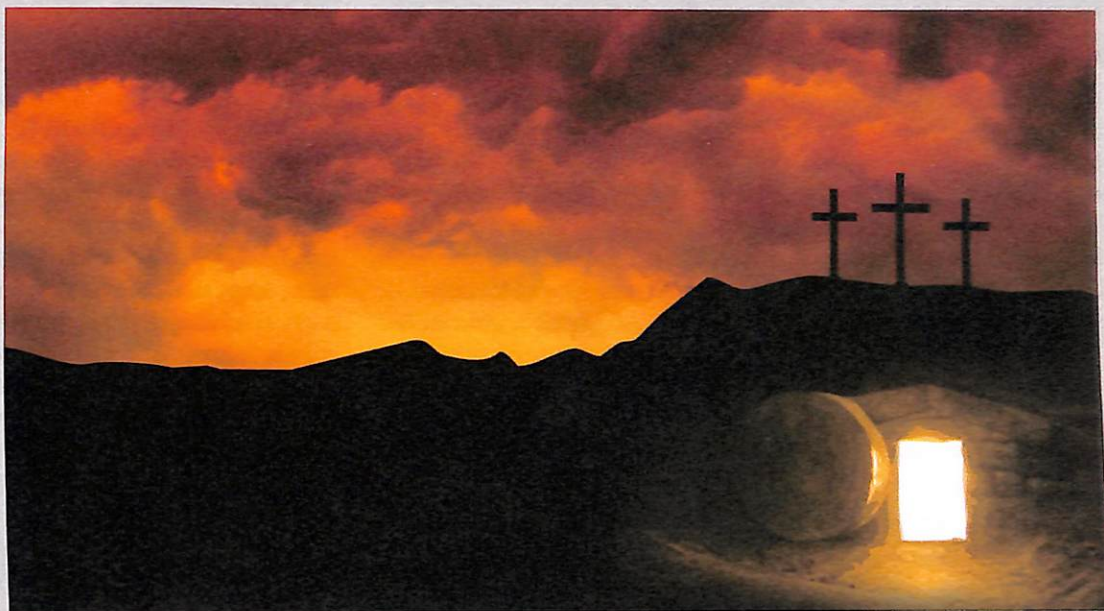
A sárospataki énekkar Kárpátalján

A Sárospataki Református Kollégium énekkara március 26–28. között szolgált Kárpátalján: a beregszászi református templomban, ellátogattak Munkácsra, Nagyberegre és a Rákóczi Főiskola jubileumi ünnepségén is felléptek.

(Részletek a 12. oldalon)

Áldott Feltámadás ünnepet!

PILINSZKY JÁNOS

HARMADNAPON

És fölzúgnak a hamuszín egek,
hajnalfele a ravensbrücki fák.
És megérzik a fényt a gyökerek.
És szél támad. És fölzeng a világ.

Mert megölhették hitvány zsoldosok,
és megszünhetett dobogni szíve –
Harmadnapra legyőzte a halált.
Et resurrexit tertia die.

Testvérek, amikor 2000 évvel ezelőtt eljött Jézus Krisztus ebbe a világba, a teremtet világ tudomásul sem vette, hogy eljött a Messiás, eljött a világ Megváltója. Néhány pásztoember, akiknek szolt az angyal, és a bölcsek indultak el napkeletről. Aztán, amikor Jézus bevonult Jeruzsálembe, ott már egy nagy sokaság kiáltja: „Hozsánna! Áldott, aki jó az Úrnak nevében!” Majd megkérdezik a sokaságból, hogy kicsoda ez? Ki ez, akit ünnepelnek? Egy hét múlva, virágvasárnap után pénteken, szinte mindnyájan megbotránkoznak abban a Jézusban, aki össze van verve, meg van alázva, folyik a vére, és fején gúnyból töviskorona. Gúnyolva kiáltják: „Üdvöz légy, zsidók királya!” Aztán jön a húsvéti feltámadás, amikor a megálázott Jézus feltámad halottaiból. Ilyen még nem történt! Volt, akit feltámasztott, de olyan csoda még nem történt, amit Ő tett. Mert Ő azt mondta a halála előtt: „Nekem van hatalmam letenni az életet és van hatalmam felvenni azt”.

Testvérek, alapigénken semmi más nem történik, csak megismétlődik a húsvéti történet. Nem Jézus életében, hanem mindnyájunk életében. Nem tudjuk, hogy hány százmilliárd ember élt a föld színén Ádámtól kezdve az utolsó emberig. Nem tudjuk, hány százmilliárd embert temettek el. Az emberiség, ez a nagy

Id. Pocsai Sándor

Akinek van füle, hallja

Textus: Jelenések könyve 20, 11–14

És láték egy nagy fehér királyiszéket, és a rajta ülőt, akinek tekintete elől eltűnnek a föld és az ég, és helyök nem találtaték. És látám a halottakat, nagyokat és kicsinyeket, állani az Isten előtt; és könyvek nyitattának meg, majd egy más könyv nyitatték meg, amely az életnek könyve; és megítéltetének a halottak azokból, amik a könyvekbe voltak írva, az ő cselekedeteik szerint. És a tenger kiadta a halottakat, akik őbenne voltak; és a halál és a pokol is kiadta a halottakat, akik önálok voltak; és megítéltetének mindnyájan az ő cselekedeteik szerint.

embertömeg mind részesül a húsvéti csodában. Bekövetkezik a János evangéliumának a próféciaja, amit Jézus mondott az 5. részben: „Bizony, bizony, mondom néktek, hogy eljő az idő, és az most vagyon, mikor a halottak hallják az Isten Fiának szavát, és akik hallják, élnek”. Testvérek, ezt az Igét élte át minden hívő ember, amikor a halálból Isten az Ő Igéje által feltámasztotta az életre. Ez a megtérésünk. Azok megtérése, akiknek volt megtérés az életükben. Ez az Ige csak azokra vonatkozik, akik a halálból az Isten szavára életre keltek, újjászülettek, azok lesznek az Istent követő emberek.

Aztán ugyancsak ebben a részben, a 28. versben, így folytatja Jézus: „Ne csodálkozzatok ezen, mert eljő az óra, amelyben mindazok, akik a koporsókban vannak, meghallják az ő szavát, és kijönek; akik a jól

cselekedték, az élet feltámadására; akik a gonoszt művelték, a kárhozat feltámadására”. Nagyon világosan beszél. A Jelenések könyvében a 20. részben a 11. résztől megismétlődik János evangéliuma 5. fejezetének 28. verse, hogy mindazok, akik a koporsókban vannak, meghallják az Isten Fiának a szavát. Övé minden hatalom mennyen és földön. Ő az Alfája és az Omegája ennek a világnak, a Kezdet és a Vége. Mindenki feltámad. Azt mondja a fent idézett Ige, hogy a királyi-székekben ülő Krisztus tekintete elől eltűnnek az ég és a föld.

Testvérek, nehéz nekünk felfogni emberi ésszel, hogy ez a teremtet világ hová fog eltűnni. Nem tudok magyarázatot adni, nem is magyarázkodik a Biblia.

Folytatás a 2. oldalon

A feketepataki református templom és iskola

Feketepatak a történelmi Ugocsa vármegye északkeleti részén található település, melynek eredete a 13. század derekára nyúlik vissza, első írásos említése 1260-ból való. Ekkortól már nem a királyi uradalom része volt, hanem a Gutkeled nemzetség birtokolta, illetve az ebből a nemzetségből származó családok (Gacsályi, Atyai, Rozsályi Kun).

A vidéket a reformáció tanítása igen korán elérte, elsősorban Munkács és Beregszász közelsége miatt, s a falu lakói feltehetően már a 16. század második felében református hitre tértek. A 17. század folyamán az egyházközségnek nem mindig volt saját prédikátora, esetenként a verbóci valamint a salánki anyaegyház filiáljaként működött. 1709-ben Dömsödi János lelkészének idején már anyaegyházként említik a források, s ettől kezdve szinte folyamatosan ismert lelkészeinek névsora. Első temploma fából épült, melynek építési ideje pontosan nem datálható. Deme Pál lelkészének idején (1802–1810) fogott hozzá a gyülekezet a kőtemplom építéséhez, melynek alapkövetéle 1807-ben történt. A korábbi,

már rossz állapotban lévő fatemplom helyére kezdték el építeni az új templomot kelet-nyugati tájolással oly módon, hogy a régiből lebontották, majd később lebontották. Erről így számol be az 1808. évi egyházlátogatási jegyzőkönyv: „A Templom fából van igen régi, de kőből új építették, melynek a fundamentuma le is van téve.” A munkálatok lassan haladtak, s csak 1848-ban fejeződtek be Bartha András lelképásztorsága idején. A tornyot 1862-ben építették mellé, mely kiugró, és sisakja tagolt. 1864-ben tűz pusztította el a települést, a templom körüli házak is leégtek, de a templom megmaradt, mivel a zsindelet leverték róla. Emiatt még ugyanebben az évben újrasedték, 1870-ben pedig belülről is átalakították. Bartha András 1887-ben történő elhalálozását követően Bodnár Béla lett a feketepataki lelkész. Az ő ideje alatt 1892-ben bádoggal fedték át a templomot, ami ezzel elnyerte mostani formáját. Mennyezete kazettás, kék alapon fehér virágokkal díszített. Egy kisebb és egy nagyobb karzata van, melyek a padok elejével együtt szintén kazettásak, és arany színű domború csillagokkal vannak díszítve. Mózesszéke mennyezetes. Egykori klasszicista stílusú, rakott bejárati ajtaját sajnos a közelmúltban újra

kellett cserélni. A templom falán két emléktábla található: az egyik a templomépítést örökíti meg, a másik a II. világháború és a sztálini terror áldozatainak állít emléket.

Első harangjait a gyülekezet Szűcs Mihály lelkészének idején (1786–1793) vásárolta. A kisebbiket, mely 96 fontos, 1789-ben készítette Lázár György harangöntő mester, s a következő felirat állt rajta: VENITE ET LAUDATE ET GLORIFICATE DEUM. A nagyobbik 150 fontos volt, és 1791-ben öntette a gyülekezet. Ezekről az első világháború idején az egyházközség kénytelen volt megválni, de amint lehetőség volt rá, két új harangot vásároltak a hívek az elvitt helyett. Mindkettőt Egyre Ferenc kisgejőci mester készítette 1923-ban bronzból, öntött díszítéssel. A kisebbik súlya 120 kg, a nagyobbiké 200 kg. Utóbbin a harangöntő mester neve, valamint az elkészítés helye és dátuma alatt még a következő felirat olvasható: „KÉSZÜLT ISTEN DICSŐSÉGÉRE A FEKETEPATAKI REF. HÍVEK KÖZADAKOZÁSÁBÓL 1923”. Napjainkban is ez a két harang van használatban.

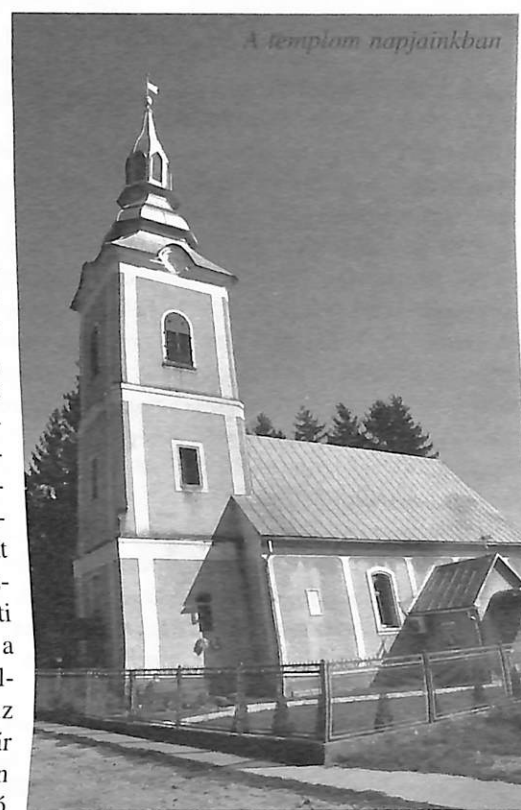
A templom mellett a 18. században iskola is épült. Ennek első ismert tanítója Gáspár György (1779) volt. További tanítók voltak még a

későbbiekben: Poppély Pál, Tóth Sámuel, Mákcósi Gáspár, Újhelyi József, Tarr Zoltán. Először az iskola épülete fából készült, majd 1856-ban kőfundamentumot kapott, végül 1892-ben teljesen átépítették. Az I. világháború idején a hatosztályos vegyes elemi iskola tanítóihiánnyal küzdött, emiatt többször tett közzé az egyházközség álláshirdetést a Néptanítók Lapjában. A cseh éra idején az egyház iskolájának állandóan volt tanítója, aki mellé a cseh állam még egy kiegészítőt is adott, tekintettel a gyerekek nagy számára. 1940-től azonban a lelkész kényszerült tanítani nap mint nap közel 130 gyereket. A szovjet megszállást követően az új hatalom a felekezeti oktatást betiltotta, az egyházi tulajdonban lévő iskolaépületet állami tulajdonba vette. A rendszerváltás után az egykori iskola épületét a gyülekezet nem kapta vissza, hanem vissza kellett vásárolnia egy nagyszőlősi cégtől. Mivel az épület viszonylag jó állapotban volt, éveken át ez volt az egyházközség gyülekezeti terme. Miután a község óvoda nélkül maradt, s az épülő parókia már olyan állapotban volt, hogy az alsó

szintet használni lehetett gyülekezeti alkalmak levezetésére, úgy döntöttek: a régi iskolaépületet átalakítják óvodává. A nyitóisten-tiszteletre 2001. novemberében került sor. Jelenleg 50 feketepataki és verbóci gyermek óvodai nevelése zajlik benne, amivel az épület közvetve ismét betölti eredeti funkcióját.

Székelly Marianna,
Narancsik Imre Kutatói
Műhely

Kárpátaljai Református Önkéntes Diakóniai Év

Önkéntes szolgálat – ez egy egészen új fogalom Kárpátalján, míg Nyugaton az, hogy egy fiatal a középiskola elvégzése után elmegy külföldre önkéntesként segíteni, felkészülni az életre, döntéshozatalokra, teljesen természetes dolog. Igaz, voltak már néhányan tőlünk is, akik külföldre merészkedtek programunkon keresztül, de még mindig azt látom, hogy nem igazán bátrak a fiatalok, hogy belevágjanak az ilyesmibe. Pedig igenis, sokat veszítenek...

„Szabad akaratból. Egyedül vagy együtt. Másokért és magamért. Felelősséggel. Önként. Önkéntesen. Mert hasznosnak lenni jó. Neki is, nekem is, Nekünk is. Előre visz, utat mutat, hasznossá tesz, hasznossá lesz. Ez az önkéntesség” – olvasható a Vöröskereszt oldalán, és ez a megfogalmazás kiváltképp jól mutatja be, hogy mi is az „önkéntesség”. Még csak második éve dolgozom a KRÖDÉ-nél, de állítom, hogy ez valami olyan sokat adó lehetőség, amit nagyon elmagyarázni sem lehet, csak akkor érted meg, ha megtapasztalod. Ahogy ezekkel a fiatalokkal beszélgetek, amikor összegyűlünk egy-egy kiértékelésre, mindig csupa örömmel a szívemben hallgatom őket, még akkor is, ha sok a gond – az az áldás, ami itt megmutatkozik, sokkal nagyobb azoknál.

A Kárpátaljai Református Önkéntes Diakóniai Év (KRÖDÉ) azzal a céllal jött létre, hogy lehetőséget biztosítson fiatal felnőtt önkénteseknek, hogy Istent

szolgálják és Krisztus munkáját végezzék a szükség szerinti emberek körében Kárpátalján és külföldön. Az önkéntesekkel foglalkozó szervezet a Kárpátaljai Református Egyházkerület támogatásával jött létre 2009-ben. Taracközi Ferenc beregszászi vezető lelkész és Orosz Magdolna képviselője Zán Fábán Sándor püspök, a program lelkészvezetője Taracközi Ferenc, koordinátora Doktor Viktória.

Szervezetünkön keresztül olyan helyekre próbálunk eljuttatni önkénteseket, ahol a legnagyobb szükség van rájuk. Ehhez partnereink főként a református egyház keretein belül tudnak segítséget, útmutatást adni.

Lehetőség van idősök látogatására, segítségére, ételszállításra a hátrányos helyzetben élőknek. Foglalkozások vezetése fiatalok számára, családtípusú gyermekotthonban gyermekekkel való foglalkozás, roma misszió, fogyatékos gyermekekkel való foglalkozás – ezek mind-mind részei az önkéntes feladatkörének.

A vállalkozó szellemű kárpátaljai fiatalok is hasonló területeken végezhetnek önkéntes szolgálatot külföldön a diakóniai év során. Többnyire választhat a jelentkező, hogy milyen korcsoporttal szeretne foglalkozni leginkább (gyermek/fiatal/idős). Valamint sok országban ugyanígy lehetőség van a feladatkörök megjelölésére.

A KRÖDÉ tagja az EDYN (Ecumenical Diaconal Year Network) keresztyén hálózatnak, amely összefogja a világ önkéntes keresztyén

szervezeteit és kapcsolatot teremthet közöttük. Így lehetőség van jelentkezni olyan országokba, mint Belgium, Csehország, Dánia, Németország, Franciaország, Magyarország, Olaszország, Lengyelország, Románia, Szlovákia, Svédország, Nagy Britannia, USA (Cleveland OH, Louisville KY, Chicago IL).

Az elmúlt néhány évben számos országból érkeztek hozzánk is önkéntesek, a legtöbben Németországból, de volt már önkéntesünk Olaszországból, az

Amerikai Egyesült Államokból és Szerbiából is. Idén négy önkéntes szolgál Kárpátalján, Beregszászban, itthonról pedig öt fiatal indult útnak, mindannyian Magyarországra.

A szolgálat szeptembertől következő év júliusáig tart. A programban 17-30 év közöttiek vehetnek részt. Minden év decembere és januárja között zajlik a jelentkezési időszak. De igazából bármikor lehet jelezni a jövőbeni önkéntesség szándékát.

A KRÖDÉ célja a kapcsolat-teremtés, a kárpátaljai fiatalok érvényesülésének elősegítése a világban, lehetőséget nyújtani idegen nyelvek elsajátítására, látásmódjuk kiszélesítésére, személyiségük fejlesztésére, kulturális ismereteik gazdagítására.

Szervezetünk 2016 szeptemberétől tagja az Erasmus+ programnak, ennek segítségével még több lehetőség adott, így bármelyik országban lehet önkéntes szolgálatot vállalni, csupán fogadó szervezetet kell találni.

„A szeretet velünk kezdődik és nem elsősorban azzal, amit mondunk vagy érzünk, hanem a tetteinkkel. A szeretet elsősorban cselekvést jelent.” (Gary Chapman)

Részletek a KRÖDÉ honlapján vagy e-mail címen:

(onkenteskrode@gmail.com).

Doktor Viktória koordinátor

Világ, amelyben nincsenek akadályok

A rozsnyói Meseszínház kárpátaljai körútjáról

Kárpátalján tartott előadás-sorozat a rozsnyói Meseszínház. Itt-tartózkodásuk alatt tizenöt településen adták elő a *Mese a juhászbojtárról* című palóc népmesét, amely egy juhászlegény története arról, hogyan próbált szerencsét s tanult mesterséget.

Az 1997-ben alakult Meseszínház rendszeres felvidéki előadásai és külföldi vendégszereplései mellett néhány éve jótékonyági turnékat is szervez. Korábban a Dévai Szent Ferenc Alapítvány árvaházaiban, illetve gyermekotthonaiban léptek fel, most, amikor újra eljött a lehetőség, hogy ezt a felajánlást megtegyék, Kárpátaljára gondoltak.

Az előadásorozat első részének megszervezésében Balogh Attila, a Kárpátaljai Református Egyház Ung megyei esperese volt segítségükre, így jutottak el például Eszenybe, Nagydobronyba, Hetenybe, Bakosba, Csongorra, Beregszászba és Mezőváriba.

A továbbiakban a Felső-Tisza-vidékre látogattak el, ahol

az aknaszlatinai római katolikus plébánia kalauzolója mellett Aknaszlatinán, Gyertyánligetben, Técsőn, Huszton, Kőrösmezőn és Rahón léptek színpadra, illetve bármilyen, előadásra alkalmas térre. A *Mese a juhászbojtárról* ugyanis egy olyan interaktív előadás, amely bárhol eljátszható, színháztól kezdve az osztályteremig.

Kárpátaljai fellépésük során több olyan helyszínen fordultak meg, ahol sérült, fogyatékkal élő gyermekek, felnőttek előtt játszottak. Ahogy Badin Ádám, a Meseszínház művészeti vezetőjétől és mesemondójától megtudtuk, ez a helyzet nem szokatlan a társulat számára.

– Arra törekszünk, hogy minden gyerek, legyen sérült vagy egészséges, egyformán részesévé

váljon az előadásnak. Hisz meséről van szó. A mesében sok minden megtörténhet. Még az is, hogy a gyermekek repülnek. Miért ne repülhetne a toloszékhez kötött gyermek ugyanúgy, mint egészséges társa? Ebben a világban nincs akadály. Mi pedig segítjük őket, hogy teljes élménnyel menjenek el, hisz ez egy beavató színház – foglalta össze a társulat ars poeticáját a mesemondó.

A Mezővári határában található Nefelejcs rehabilitációs központban március 24-én meggyőződhattunk arról, hogy a módszer működik. Bár fizikailag csak néhány gyermeket vontak be a bábos-maszkos produkcióba, az előadásnak azok is részesei lettek, akik konkrétan nem szerepeltek benne.

– Nagyon pozitív reakciót tapasztaltunk a gyerekek részéről. Jó volt látni, hogy egészséges és sérült gyermek természetesen fogadja egymás közelségét, hiszen az előadásra az intézménybe járókon kívül meghívtuk a vári középiskola negyedik osztályosait is – mondta el a rendezvénynek helyet adó intézmény vezetője, Zán Fábán Judit. Hozzátette, mindez a

társulat tagjainak is köszönhető, akik kiválóan kezelték a helyzetet, így az interaktív játékokban minden gyerek önfeledten, egy csapatként játszhatott. Sok nehéz sorsú gyerekünk van, sokuknak vannak testi fájdalmaik is, de ma mindenki arcán szinte örömet láttam – zárta gondolatait a rehabilitációs központ vezetője.

Fábán Kata

A 486 éves Sárospataki Református Kollégium énekkara Kárpátalján

Harmincöt diák, fiúk és lányok, teológusok és gimnazisták, a reformáció örökségének ifjú hordozói, a Sárospataki Református Kollégium énekkarának tagjai 2017. március 26-27-28-án három csodálatos napot töltöttek Kárpátalján.

Az énekkar kamagya Bereczki Róbert tanár úr volt, kísérő tanárai a kollégium lelkipásztorai és énekkari tagok. Fejér Zoltán és Pásztor Gyula lelkész-tanárok. Orgonán kísért Mellesné Boross Kinga tanárnő. Meghívóik, vendéglátóik Taracközi Ferenc beregszászi tiszteletes és felesége, Marianna voltak. Az ő jóvoltukból kaptak szállást, ellátást diákjaink a beregszászi Kálvin János Szakkollégiumban.

Az énekkar első, Istent dicsőítő éneklését a Beregszászi Református Gyülekezet vasárnapi istentiszteleti alkalmán hallhattuk. Az igehirdető Fejér Zoltán a szív

és lélek börténéről beszélt a gyülekezetnek. Délután a beregszászi gyülekezet szépkorú tagjai hallgathatták Pásztor Gyula tanár úr igehirdetését és az énekkar szolgálatát.

A hétfői napon a munkácsi várhoz kirándultak, majd Taracközi Gerzson tiszteletes úr vezetésével megnézheték a Munkácsi Református Gyülekezet templomát. A hétfő esti vacsora a Nagyberegi Református Líceum konyháján készült a pataki énekkarnak. Kovács András oktatási igazgató úr szívvel szavai, a 24 éves líceum történetének ismertetése és az iskola épületeinek bemutatása után a kollégium énekes biznyságtétele,

majd közös éneklés emelte a jó hangulatot a líceum zsibongójában.

Kedden délelőtt az énekkar a beregszászi Rákóczi Főiskola húszéves fennállásának hálaadó ünnepségén lépett fel a főiskola átriumában tizenegy másik énekkarral az egész Kárpát-medence képviselőiben. Dicsőítő énekek, világi kórusművek hangzottak el magyarul, ukránul, ruszinul és angolul, hálát adva Istennek a főiskola értékteremtő és magyarságmegtartó szolgálatáért. A dicsőítő oklevéllel kitüntetett Berkesi Sándor kamagya úr és Bereczki Róbert tanár úr előkészítésével a Debreceni Kántus és a Sárospataki Kollégium összevont énekkarának Istent dicsőítő és a házra áldást kérő szövegei sokáig felejthetetlenek maradnak.

A reformáció Istentől kapott áldásaival, az anyanyelvi igehirdetés és dicsőítő éneklés szolgálatának emlékével, az ünnep, az összejáratás és a testvéri találkozások felejthetetlen élményével gazdagodva tért haza az énekkar Sárospatakra, a dolgozók hétköznapi életébe.

Pándy-Szekeres Anna tanárnő

Részvétnyilvánítás

A Kárpátaljai Református Egyház vezetése, gyülekezetei, lelkészei, gondnokai, presbiterei őszinte részvétüket fejezik ki Seres János tivadari lelkésznek, Máramaros-Ugocsa Egyházmegye tiszteletbeli esperesének fia, ifj. SERES JÁNOS tragikus halála miatt. Osztozunk a család fájdalmában és az Úr vigasztalását és áldását kérjük életükre.

„Maga pedig a mi Urunk Jézus Krisztus és az Isten, a mi Atyánk, aki szeretett minket, és kegyelméből örök vigasztalással és jó reménységgel ajándékozott meg, vigasztalja meg a ti szívteket, és erősítsen meg titeket...” (2Thessz 2, 16–17)

Alkalmaink

Május 1–11. – Gyógyító hetek, Csongor

Május 1. – KRISZ, konfirmandus focikupa, döntő

Május 3. – GyEK imaközösség. Missziósház, 10⁰⁰

Május 6. – KRISZ, Tóhátai csendesdélután

Május 7. – Kerületi missziói csendesdélután, Csongor, 14 óra

Május 7. – Férfi csendesnap, Beregi Egyházmegye, Balazsér

Május 27. – Tanévzáró továbbképző, GyEK

Május 28. – Missziói csendesdélután, Tiszabökény, 14 óra

Derceni Egyházi Önkéntes Tűzoltóság
Elérhetőség: 80966210212, 80961117775

KÜLDETÉS – a Kárpátaljai Református Egyház lapja

Sajtóbizottság: Bernát Tamás, Dávid Árpád, Józán Lajos,

Laskoti Zoltán, Lőrincz Attila, Molnár Lóránt, Radvánszky Ferenc, Stefán Zoltán, Szimkovics Tibor.

Felölös szerkesztő: Taracközi Ferenc. Főszerkesztő: Marton Erzsébet. Olvasószerkesztő: Taracközi Marianna.

Tördelőszerkesztő: Fábán Zoltán. Munkatársak: Fábán Katalin, Nagy Gabriella, Lajos Mihály, Taracköziné Nemes Mónika,

Leveleim: 90202, Beregszász, Kossuth tér 4. Tel: (8-241)–25065 Mob. 0502988291, e-mail: kresajto@gmail.com,

web: refua.tirek.hu Póldányszám: 4600 Terjeszti a Beregszászi Református Iratmisszió és Könyvesbolt

„Rik-U” Kft., Ungvár

A beküldött cikkek szerzőjének véleményével a szerkesztőség nem feltétlenül ért egyet. Az írásokat nem őrzük meg, esetenként pedig rövidítve közöljük azokat.

Lapunk megjelenését a

BETHLEN GÁBOR

Alap

támogatja